

Η ώρα του Παιδιού!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 13/12/2009 07:43

Το κοριτσάκι με τα σπίρτα

http://1.bp.blogspot.com/_fq6-PDwojkQ/SVzHsnSEx9I/AAAAAAAAApg/ns8vrpSXDQM/s1600/SPIRTA.jpg

Έπεφτε χιόνι και κόντευε να νυχτώσει. Ήταν η τελευταία βραδιά του χρόνου, η παραμονή της Πρωτοχρονιάς. Μέσα σ' εκείνο το κρύο και σ' εκείνο το σκοτάδι, ένα φτωχό κοριτσάκι περπατούσε στο δρόμο, χωρίς να φοράει τίποτα στο κεφάλι του, ούτε στα πόδια του.

Η αλήθεια είναι πως, όταν βγήκε από το σπίτι της, φορούσε παντούφλες, αλλά δεν της κράτησαν πολύ: ήταν κάτι μεγάλες παντούφλες, που τις είχε λιώσει η μητέρα της, τόσο μεγάλες ώστε η μικρή τις έχασε, καθώς έτρεξε να περάσει το δρόμο, ανάμεσα σε δυο αμάξια που λίγο έλειψε να την χτυπήσουν. Τη μια την έχασε. Την άλλη, τη βρήκε ένα παιδί και την πήρε μαζί του, για να τη δώσει στην αδερφούλα του, να την κάνει κούνια για την κούκλα της.

Το κοριτσάκι βάδιζε ξυπόλητο και τα πόδια του είχανε μελανιάσει από το κρύο. Μέσα στην τσέπη της κουρελιασμένης ποδιάς της είχε ένα σωρό σπίρτα. Στο χέρι της κρατούσε κι άλλα κουτιά γεμάτα, γιατί αυτή τη δουλειά έκανε: πουλούσε κουτιά με σπίρτα στους δρόμους.

Όμως εκείνη την ημέρα δεν είχε πουλήσει ούτε ένα κουτί, γιατί οι άνθρωποι έτρεχαν να προφυλαχτούν από το κρύο κι από το χιόνι, και κανείς δε στεκόταν για ν' αγοράσει σπίρτα. Δεν είχε πουλήσει ούτε ένα κουτί και δεν είχε ούτε μια δεκάρα στην τσέπη της. Το κοριτσάκι πεινούσε και κρύωνε κι ήταν αδύνατο, κι έτρεμε ολόκληρο.

Η καημένη η μικρούλα! Οι νιφάδες του χιονιού έπεφταν στα ξανθά της μαλλιά, που σχημάτιζαν μπούκλες γύρω απ' το λαιμό της. Τα φώτα έκαναν να λάμπουν τα τζάμια των παραθυριών κι έφτανε ως το δρόμο η μυρωδιά από τα πουλερικά που έψηναν στις κουζίνες. Ήταν παραμονή της Πρωτοχρονιάς, σε μια γωνιά, ανάμεσα σε δυο σπίτια.

Το κοριτσάκι πάγωνε όλο και πιο πολύ, αλλά δεν τολμούσε να γυρίσει σπίτι της: θα πήγαινε τα κουτιά με τα σπίρτα, κι ούτε μια δεκάρα. Ο πατέρας της θα τη μάλωνε κι άλλωστε, μήπως και μέσα στο σπίτι της δεν έκανε τόσο κρύο; Έμεναν ψηλά, σε μια σοφίτα, κι ο άνεμος φυσούσε ανάμεσα απ' τις τρύπες της σκεπής, μ' όλο που τις πιο μεγάλες τις είχανε βουλώσει με άχυρο και με κουρέλια.

Τα καημένα τα χεράκια της δεν τα' νιωθε πια από το πολύ το κρύο. Ένα σπίρτο θα τα ζέσταινε λιγάκι. Αν τολμούσε να βγάλει ένα, μονάχα ένα, απ' το κουτί και να τ' ανάψει να ζεστάνει τα δάχτυλά της; Τράβηξε ένα: κριτς! Πώς έλαμψε! Πώς άναψε! Ήτανε μια φλογίτσα καθαρή και ζεστή κι έμοιαζε με κεράκι, καθώς τη σκέπασε με τις χούφτες της. Τι παράξενο φως! Έμοιαζε τώρα μ' ένα κοριτσάκι, καθισμένο μπροστά σε μια μεγάλη σιδερένια σόμπα, που το σκέπασμά της ήτανε γυαλιστερό.

Η φωτιά έκαιγε εκεί μέσα τόσο υπέροχα και ζέσταινε τόσο καλά! Αλλά τι έγινε; Μόλις το κοριτσάκι άπλωσε τα ποδαράκια του για να τα ζεστάνει, η φλόγα έσβησε και η σόμπα εξαφανίστηκε. Η μικρούλα βρέθηκε καθισμένη στη γωνιά της, ανάμεσα σε δυο σπίτια, και κρατούσε στο χέρι της ένα σπίρτο καμένο.

Άναψε και δεύτερο σπίρτο, και, καθώς η λάμψη έπεσε πάνω στον τοίχο του σπιτιού, το κοριτσάκι μπορούσε τώρα να δει ένα μεγάλο δωμάτιο, όπου ήταν στρωμένο ένα τραπέζι, με κάτασπρο τραπεζομάντιλο, με πιάτα από πορσελάνη που αστραφτοκοπούσαν και ο τοίχος έγινε διάφανος σαν

ατμός. με μια μεγάλη πιατέλα, όπου μια χήνα ψητή άχνιζε και σκόρπιζε μια ορεχτική ευωδιά.

Τι έκπληξη! Τι ευτυχία! Ξαφνικά, η ψημένη χήνα πήδησε από την πιατέλα και κύλησε στο πάτωμα, με το πιρούνι και το μαχαίρι καρφωμένα απάνω της. Κι η ψημένη χήνα κύλησε ως εκεί που καθότανε το φτωχό κοριτσάκι. Αλλά το σπίρτο έσβησε και, μπροστά στη μικρούλα, ορθώθηκε πάλι ο χοντρός και κρύος τοίχος των σπιτιών. Άναψε αμέσως και τρίτο σπίρτο. Και τότε το φτωχό κοριτσάκι είδε πως καθόταν κάτω από ένα υπέροχο Χριστουγεννιάτικο δέντρο.

Ήτανε πιο μεγάλο και πιο πλούσια στολισμένο, από κείνο που είχε δει, τα περασμένα Χριστούγεννα μέσα από τη τζαμένια πόρτα, στο μέγαρο του πλούσιου εμπόρου. Χίλια κεράκια ήταν αναμμένα πάνω στα πράσινα κλαδιά του και κάτι πολύχρωμες εικόνες, σαν εκείνες που στολίζουν τις βιτρίνες των μαγαζιών, θαρρείς και της χαμογελούσαν. Το φτωχό κοριτσάκι σήκωσε τα δυο του χεράκια. Το σπίρτο έσβησε.

Όλα τα κεράκια του Χριστουγεννιάτικου δέντρου ανέβαιναν, ανέβαιναν και τότε είδε πως δεν ήταν κεράκια, αλλά αστέρια. Ένα απ' αυτά τ' αστέρια έπεσε και χάραξε μια φωτεινή γραμμή στον ουρανό. «Κάποιος πεθαίνει» μουρμούρισε το κοριτσάκι. Γιατί η γιαγιά του, που μόνο εκείνη ήτανε καλή γι' αυτό, αλλά δεν ζούσε πια, έλεγε συχνά: «Όταν πέφτει ένα αστέρι, μια ψυχούλα ανεβαίνει στο Θεό.»

Το φτωχό κοριτσάκι άναψε άλλο σπίρτο. Μέσα στη λάμψη του, παρουσιάστηκε η γιαγιά της που της χαμογελούσε. «Γιαγιά», φώναξε η μικρούλα, «πάρε με μαζί σου».

«Όταν θα σβήσω το σπίρτο, ξέρω πως δε θα είσαι πια εδώ. Θα χαθείς, όπως χάθηκαν η αναμμένη σόμπα, η ψημένη χήνα και το Χριστουγεννιάτικο δέντρο.» Πήρε το κοριτσάκι στην αγκαλιά της η γιαγιά, και πέταξαν κι οι δυο χαρούμενες, μέσα σ' εκείνη τη λάμψη. Δεν υπήρχε πια ούτε κρύο, ούτε πείνα, ούτε αγωνία. Ήταν κοντά στο Θεό!

Χανς Κρίστιαν Αντερσεν

=====

Απ:Η ώρα του Παιδιού!

Δημοσιεύθηκε από Ηλιanna - 13/12/2009 07:48

Απόγευμα πρωτοχρονιάς
ψυχή στους δρόμους.
Μονάχα κάτι γκριζο παλαιό
καινούργιου χρόνου...

Απόγευμα πρωτοχρονιάς
ψυχή στους δρόμους
μόνο κλειστά μεγάλα γκριζα παράθυρα
κι ένα φτωχό χιονόνερο που ζητιανεύει χιόνι.

(Από την ποιητική συλλογή της Κικής Δημουλά «Μεταφερθήκαμε παραπλεύρως»)

=====

Απ: Η ώρα του Παιδιού!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 13/12/2009 20:36

Ο Έντι το ελάφι με την μπλέ μύτη

<http://www.youtube.com/watch?v=5P7liWZGKeA>

Ο Έντι το ελαφάκι καθόταν όλη μέρα σπίτι του. Δεν μπορούσε ούτε να παίξει ούτε να δουλέψει. Ήταν αποθαρρυσμένος και ενοχλημένος. Αυτό το θλιμμένο νεαρό ελαφάκι ήταν άνεργο !!! Είχε πολλές συνεντεύξεις για δουλειά αλλά όλες πάντα κατέληγαν με άσχημο τρόπο. Θα πήγαινε αλλά θα έλεγαν «Συγνώμη αλλά δεν προσλαμβάνουμε ελαφάκια σήμερα». Ο Έντι έκλαιγε και έλεγε «Μα ποιος είναι ο σκοπός; Η ζωή μου είναι γεμάτη από ελαφίσιες προσβολές». Η μαμά του έλεγε «Δεν έχεις καμία δικαιολογία να κοιμάσαι όλη μέρα σαν τεμπέλικό ελάφι!! Αυτό δεν είναι θέμα διακρίσεων αλλά θέμα αποφασιστικότητας. Κράτα λοιπόν τώρα ψηλά το κεφάλι και τα κέρατά σου, θα βρεις δουλειά, απλά προσπάθησε, προσπάθησε, προσπάθησε!!»

Και τότε έβγαλε την εφημερίδα από το συρτάρι και αφού έριξε μια ματιά άρχισε να φωνάζει με ενθουσιασμό διαβάζοντας την παρακάτω αγγελία «Ζητείται ελάφι από τον Άγιο Βασίλη». Και αμέσως τηλεφώνησε! Μόλις έκλεισε το τηλέφωνο αναφώνησε «Ο Άγιος Βασίλης ψάχνει 10 ελάφια επειγόντως!! Μου είπαν να πας αύριο στις 8 και να ξεκινήσεις υπάρχει πολύ δουλειά που πρέπει να γίνει και γι αυτό μην αργήσεις!!».

Ο Έντι λοιπόν χτένισε τη γούνα του πολύ καλά και γυάλισε ακόμη και τις οπλές του. Κατά τις 7 άρχισε να μαζεύεται πλήθος ελαφιών στο σπίτι του Αϊ Βασίλη, στην οδό Βορείου Πόλου. Ο Έντι δεν μπορούσε να πιστέψει στα μάτια του. Ήταν περιτριγυρισμένος από μικρούς τύπους. Είσαι τάρανδος; Τον ρωτούσαν όλοι «Όχι, είμαι ελάφι!» απαντούσε περήφανα.

«Είσαι ελάφι ; και τι μπορείς να κάνεις;» ρώτησαν αμέσως. «θα κάνω ότι με θέλει ο Αϊ Βασίλης, ήρθα να δουλέψω για τον Αϊ Βασίλη, η μαμά μου μου διάβασε αυτήν την αγγελία και μου είπε ότι εμείς τα ελάφια είμαστε άκρως απαραίτητα!». «Μα το πρόβλημά σου είναι το μέγεθός σου, η αγγελία ήταν για μας τους μικρούληδες, μην ντραπείς που ήρθες γιατί τα ξωτικά και τα ελάφια ακούγονται το ίδιο! Αλλά και παρόλο που δεν είσαι ξωτικό θα πρέπει να πας και να μιλήσεις ο ίδιος στον Αϊ Βασίλη. Θα σε οδηγήσω εγώ σε αυτόν αμέσως, είμαι ένα από τα ξωτικά του, λέγε με Ρέι» είπε το μικρό ανθρωπάκι και προχώρησε μπροστά δείχνοντας στον Έντι τον δρόμο για τον Αϊ Βασίλη.

Και μετά που ο Ρέι ενημέρωσε τον Αϊ Βασίλη για τον Έντι, ο Αϊ Βασίλης κρυφογέλασε και είπε «χο, χο, χο. Πες στην μαμά σου ότι πρέπει να φοράει τα γυαλιά της όταν διαβάζει». Μετά τον ανέλαβε ένας τάρανδος και του είπε «μέχρι τότε θα σκεφτώ κάτι. Θα σε έχω στην λίστα με τους τάρανδους, και ίσως μάθεις να υπηρετείς ως αναπληρωματικός τάρανδος. Τώρα αν προσπαθήσεις, σου υπόσχομαι ότι θα μάθεις και να πετάς».

Μα έπεσε τόσες φορές! Κι όμως πολύ σύντομα έμαθε να πετά αρκετά καλά. Αλλά τα ελάφια, βλέπεις, είναι βαρύτερα, με κέρατα σαν κλαδιά δέντρου και έτσι ήταν κάπως αργός σε σύγκριση με την ταχύτητα που αναπτύσσουν οι τάρανδοι. Ναι, ο Έντι ήταν λίγο αργός, οι βαριές οπλές του γλιστρούσαν στο χιόνι και μέσα από την σκεπή περνούσε μια οπλή. Ο τάρανδος δεν έδειχνε να νοιάζεται και είπε «Μπράβο, τα πας πολύ καλά, κρατήσου». Αλλά ο Έντι σύντομα άρχισε να φοβάται. Δεν μπορείς να μετατρέψεις το ξωτικό σε ελάφι.

Ο Πράνσερ και ο Έντι ήταν πολύ χαρούμενοι και έπαιζαν κάθε μέρα. Έκαναν εξάσκηση σε απογειώσεις πολύ συχνά, σπινιάρανε και διπλώνανε και τινάζονταν και όσο και αν πετούσαν δεν

τους ήταν αρκετό. Πέταξαν όμως και πάρα πολύ και ο Έντι πάγωσε, τα αυτιά και το πρόσωπό του, η μύτη του και όλα επανήλθαν εκτός από την μύτη, που παρέμεινε μπλε παγωμένη. Και έγινε θέαμα για όλους αυτή η μπλε μύτη. Ήταν όμως και λαμπερή και αποτελούσε ένα όμορφο αξιόλογο φωτάκι. Όποτε ο Έντι ανοιγόκλεινε τα μάτια του, η μύτη του φώτιζε τον ουρανό. Όλοι οι τάρανδοι ήρθαν να το δουν και χαίρονταν.

Όταν το είδε και ο Αϊ Βασίλης, προβληματίστηκε με την λάμψη της μύτης του Έντι. Είπε στον Αϊ Βασίλη : «Θυμώσατε;» «όχι, χάρηκα» είπε ο Αϊ Βασίλης «Από δω και στο εξής θα είσαι το ελάφι αμέσου ανάγκης! Συγγνώμη, αλλά πρέπει να ομολογήσω ότι μερικές φορές χάνουμε την διεύθυνση κάποιου ή ανακαλύπτω μετά την προσγείωση ότι πολλά παιδιά δεν είναι στην πόλη. Και αν έχουν μετακομίσει, ξέρεις κολλάμε και βρισκόμαστε σε άμεση ανάγκη. Γιατί για όποιον μετακομίσει ή είναι σε διακοπές σημαίνει ότι πρέπει να βρεις την νέα του τοποθεσία και να του παραδώσεις το δώρο του. Για όλα αυτά θα σε ενημερώνουμε εμείς έτσι ώστε να μην μένει κανείς παραπονεμένος. Πάντα χρειαζόμασταν κάποιον που να μπορεί να κάνει αυτές τις μεταφορές και τώρα έχουμε εσένα!! Διότι όσο τρέχουμε στο χιόνι και το δικό σου έλκηθρο θα είναι μαζί μας, όμως μόλις εγώ χτυπήσω το μαστίγιό μου δεν μπορώ να σταματήσω παρά μόνο στον επόμενο προορισμό. Οπότε εκεί θα γυρνάς εσύ. Θα καλύπτεις αυτά που χάνουμε, και η υπέροχη λαμπερή μπλε μύτη σου θα σε οδηγεί με ασφάλεια στο χιόνι. Και όσοι στον κόσμο θα βλέπουν αυτό το φως θα ξέρουν ότι είναι ο Έντι με την μπλε μύτη».

Και έτσι ο Έντι τράβηξε και αυτός έλκηθρο με την βοήθεια του ξωτικού και φίλου του Ρέι και την μπλε μύτη του να αναβοσβήνει στον αέρα. Η μαμά του Έντι γέμισε χαρά και περηφάνια, γιατί και δούλευε ο γιος της αλλά και για την δουλειά που έκανε. Έτσι κοιτάει κάθε χριστουγεννιάτικη νύχτα έξω να δει κάθε φως που αναβοσβήνει και να το χαιρετήσει. Και σκέφτεται πόσο τυχερή ήταν που βρήκε και διάβασε επίτηδες λάθος την αγγελία. Έτσι λοιπόν, να πάτε για ύπνο ήσυχα, όπου και να βρίσκεστε ακόμη και μακριά από το σπίτι , γιατί ο Έντι με την μπλε μύτη θα σας βρει και θα σας δώσει το δώρο σας!!

Απ:Η ώρα του Παιδιού!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 14/12/2009 07:54

Εκτυπώστε και δώστε στα παιδιά να ζωγραφίσουν!!!

<http://www.kleurplaten.nl/kleurplaten/7632.gif>

<http://www.kleurplaten.nl/kleurplaten/7601.gif>

<http://www.kleurplaten.nl/kleurplaten/7392.gif>

<http://www.kleurplaten.nl/kleurplaten/9733.gif>

<http://www.kleurplaten.nl/kleurplaten/10578.gif>

Οι φωτό μεγαλώνουν

Απ: Η ώρα του Παιδιού!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 15/12/2009 16:56

Το αγγελάκι της φουντωτής γιρλάντας

- Έρχονται τα Χριστούγεννα! φώναξε χαρούμενα ένα χειμωνιάτικο πρωινό ο μικρός άγγελος. Η Χριστουγεννιάτικη φουντωτή γιρλάντα με τους επτά αγγέλους που κρέμονταν από πάνω της, τινάχτηκε ολόκληρη.

- Μας ξύπνησες! διαμαρτυρήθηκαν οι άγγελοι με μια φωνή. Τι σε έπιασε και φωνάζεις ξαφνικά;

- Έρχονται! Έρχονται τα Χριστούγεννα! φώναξε και πάλι ο μικρός άγγελος. Οι άλλοι άγγελοι χασμουρήθηκαν. Ίσιωσαν τα χάρτινα φτερά τους που ήταν σκεπασμένα με λείο και μαλακό ύφασμα και ρώτησαν το μικρό τους αδερφό.

- Και εσύ που το ξέρεις; Μέσα σε αυτό το κουτί που είμαστε κλεισμένοι, δεν έχουμε ούτε ημερολόγια, ούτε ρολόγια. Πως μπορούμε να ξέρουμε τι εποχή είναι, αν πλησιάζουν τα Χριστούγεννα ή το Πάσχα; Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να περιμένουμε τη στιγμή που κάποιος θα ανοίξει το καπάκι από το κουτί και θα μας τοποθετήσει με τα άλλα στολίδια πάνω στο δέντρο.

- Κι όμως εγώ ξέρω πως έρχονται τα Χριστούγεννα! Τα μυρίζω! Οι άγγελοι της φουντωτής γιρλάντας έξιψαν συγχρονισμένοι σαν χορευτές μπαλέτου, το φτιαγμένο από γουνίτσα φωτοστέφανο στο κεφάλι τους.

- Τα μυρίζεις; απόρησαν! Α, εσύ είσαι τελείως χαζούλης!

- Μα ναι! επέμενε ο μικρός άγγελος. Τα μυρίζω στον αέρα που έχει γίνει υγρός και βαρύς. Στη μυρωδιά από τα ξύλα που καίγονται στο τζάκι. Στα γλυκά με κανέλα και μέλι που φτιάχνουν στην κουζίνα του σπιτιού. Έρχονται Χριστούγεννα σας λέω!

- Εμείς το μόνο που μυρίζουμε εδώ μέσα είναι κλεισούρα και σκόνη. Κοιμήσου μικρέ. Έχουμε καιρό ακόμα μέχρι τα Χριστούγεννα του είπαν οι άγγελοι και ξάπλωσαν πάνω στο βαμβάκι που είχαν για στρώμα για να μη τσαλακωθούν και σκιστούν.

Όμως ο μικρός άγγελος, ο τελευταίος στη φουντωτή γιρλάντα με τους αγγέλους, δεν μπορούσε να κοιμηθεί από την χαρά και την προσμονή. Έφταναν τα Χριστούγεννα και επιτέλους θα βρισκότανε και πάλι πάνω στο στολισμένο δέντρο. Εκεί μπορούσε να βλέπει όλο το σπίτι, στολισμένο με γκι και κορδέλες. Να λιγουρεύεται το γιορτινό τραπέζι με τα γλυκά και τα φαγητά που μοσχοβολούσαν. Να λικνίζεται στο ρυθμό των όμορφων τραγουδιών που ηχούσαν παντού και να χαιρέται με τα γέλια, τα παιχνίδια και τις κλεφτές ανυπόμονες ματιές των παιδιών στα κουτιά με τα δώρα κάτω από τα κλαδιά του έλατου. Και να που πραγματικά είχε δίκιο.

Τα Χριστούγεννα πλησίαζαν με γοργούς ρυθμούς και κάποια μαγική στιγμή, το καπάκι του κουτιού που κρατούσε κλειστή την φουντωτή χριστουγεννιάτικη γιρλάντα με τους επτά αγγέλους άνοιξε. Το φως ξεχύθηκε λαμπρό και ζεστό μέσα στο κουτί και ξύπνησε τα αγγελάκια που χαρούμενα φώναξαν όλα μαζί πια:

- Ήρθαν τα Χριστούγεννα! Ήρθαν τα Χριστούγεννα!

Μαζί με αυτό, άνοιξαν και άλλα κουτιά. Το μεγάλο κουτί με τις γυάλινες μπάλες που τσούλησαν γρήγορα στο χαλί. Το κουτί με τους βελούδινους φιόγκους που τεντώθηκαν νυσταγμένοι. Το κουτί με τις καμπάνες που με μιας άρχισαν να χτυπάνε. Τον ξύλινο καρυσθραύστη που ακόνισε την μασέλα του. Τα Άγιο-βασιλάκια που κρατούσαν κιθάρες και βιολιά στα χέρια τους. Και στη γλώσσα των παιχνιδιών που κανείς δεν γνωρίζει και δεν ακούει, άρχισαν όλα τα στολίδια να πανηγυρίζουν, να γελάνε και να τραγουδάνε χαρούμενα που μετά από μεγάλη αναμονή οι γιορτές έφτασαν και το φως της μέρας ανέδειξε τα όμορφα χρώματα τους.

Μα πιο πολύ χαρούμενος ήταν ο μικρός άγγελος της φουντωτής γιρλάντας. Γιατί αυτός ήξερε πιο

μπροστά από τα άλλα στολίδια πως τα Χριστούγεννα είχαν φτάσει. Το μύριζε και το ένιωθε μέσα στην καρδιά του και δεν έβλεπε την ώρα να σταθεί πάνω στο δέντρο και πάλι. Και η στιγμή αυτή είχε φτάσει.

Τα λεπτά χέρια μιας όμορφης γυναίκας με μακριά μπουκλωτά μαλλιά μπήκαν μέσα στο κουτί και έπιασαν την γιρλάντα με τους αγγέλους. Η καρδιά του μικρού αγγέλου πήγε να σπάσει.
- Τώρα θα πετάξω ψηλά στο έλατο, σκέφτηκε. Θα δω το στολισμένο σπιτί, τα παιδάκια που τρέχουν γύρω από τα σκορπισμένα στο σαλόνι στολίδια και δώρα, τα χαμόγελα στα πρόσωπα όλων να ζεσταίνουν το κρύο που ένιωθα τόσο καιρό μέσα στο κουτί.

Μα καθώς σκεφτόταν όλα αυτά χρατς! Το χάρτινο φτερό του πιάστηκε στο καπάκι από το κουτί που δεν είχε καλά ανοίξει και κόπηκε στη μέση.

- Αχ τι κρίμα! Έσκισα το φτερό του τελευταίου στη σειρά αγγέλου. Δεν πειράζει.

Τώρα η γιρλάντα θα έχει μόνο έξι αγγέλους, είπε η γυναίκα με τα μπουκλωτά μαλλιά και παίρνοντας στα χέρια της ένα ψαλίδι έκοψε το σκοινί που συγκρατούσε τον άγγελο στην φουντωτή γιρλάντα και τον έβαλε και πάλι μέσα στο κουτί. Όλα τότε ησύχασαν.

Τα στολίδια έπαψαν να γελάνε και να φωνάζουνε στη γλώσσα των παιχνιδιών. Το φως που έλουζε τα κουτιά χλόμιασε και το κρύο σκέπασε τον μικρό άγγελο με το σκισμένο φτερό, που έμεινε ξαπλωμένος στον πάτο του κουτιού.

- Δεν θα γνωρίσω τα φετινά Χριστούγεννα. Δεν θα μυρίσω τα φρεσκοψημένα γλυκά στο φούρνο. Δεν θα τραγουδήσω μαζί με τα παιδιά, που θα στέκονται στην πόρτα χτυπώντας τριγωνάκια τα κάλαντα για τον Χριστούλη, είπε πολύ λυπημένος ο μικρός άγγελος και χάρτινα δάκρυα άρχισαν να πέφτουν από τα ζωγραφισμένα μάτια του.

Μα πριν προλάβει να κρυσώσει η καρδούλα του, άλλο ένα χέρι μπήκε μέσα στο κουτί. Ήταν μικρό και στρουμπυλό και άρχισε να ψαχουλεύει το κουτί ανακατεύοντας το μπαμπάκι του πάτου τόσο, που ο άγγελος έκανε τούμπες. Ύστερα, έπιασε τον μικρό άγγελο που έστεκε, χωρίς την γιρλάντα, μόνος με το σκισμένο φτερό του. Κι όταν το χέρι τον σήκωσε, ο άγγελος, έστω και με ένα φτερό, πέταξε ψηλά κι αντίκρισε ένα μικρό παιδάκι, που ίσα ίσα στεκόταν στα ποδαράκια του και περπατούσε άτσαλα. Το μικρό παιδάκι με τον άγγελο στο τεντωμένο του χέρι έφτασε στραβοπατώντας τη γυναίκα με τα μπουκλωτά μαλλιά και της έδωσε τον άγγελο.

- Θέλεις να τον βάλουμε κι αυτόν στο δέντρο; ρώτησε η γυναίκα.

Το παιδάκι γέλασε τότε τόσο τρανταχτά και γλυκά, που ο μικρός άγγελος έπαψε πια να κρύνει και μια μαγική θαλπωρή τον τύλιξε.

Η γυναίκα πήρε τον μικρό άγγελο από το χεράκι του παιδιού, του τίναξε από πάνω του τα ανακατεμένα μπαμπάκια και με προσοχή κόλλησε το μισό φτερό που του έλειπε. Ύστερα, ανεβαίνοντας σε μια μεγάλη σκάλα τον έβαλε πιο ψηλά από τα άλλα στολίδια, πιο ψηλά ακόμα και από την γιρλάντα των έξι αγγέλων. Στην κορυφή του δέντρου! Και καθώς το μικρό παιδάκι είδε τον άγγελο τόσο λαμπερό και όμορφο άρχισε να χτυπάει παλαμάκια και για μια στιγμή φάνηκε σε όλους πως ο μικρός άγγελος ζωντάνεψε κι έγινε ένας αληθινός άγγελος που είχε κατέβει από τον ουρανό για να αναγγείλει τη γέννηση του Χριστού.

Κι εκεί απάνω ο μικρός άγγελος έζησε τα πιο όμορφα Χριστούγεννα που είχε ζήσει ποτέ του. Με μυρωδιές, με τραγούδια, με γέλια και παιχνίδια, μα και με κάτι ακόμα που έκανε τις γιορτινές μέρες πιο πλούσιες και πιο ζεστές. Με αγάπη!

Λέττα Βασιλείου

=====

Απ:Η ώρα του Παιδιού!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 01/01/2010 10:50

<http://www.youtube.com/watch?v=Z1LtleXHgq4>

=====

Απ:Η ώρα του Παιδιού!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 07/02/2011 19:50

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

Γιώργος Μωραϊτόπουλος Κοινωνιολόγος

Κάθε φορά που κάποιος πελάτης μου ζητάει ένα «εκπαιδευτικό παιχνίδι», δεν είμαι καθόλου σίγουρος ότι μιλάμε για το ίδιο πράγμα. Ο όρος έχει αρκετά υποκειμενικό χαρακτήρα και ο καθένας εννοεί κάτι διαφορετικό όταν τον χρησιμοποιεί. Ας δούμε τον ορισμό που δίνει η wikipedia: «Τα εκπαιδευτικά παιχνίδια είναι αυτά που έχουν ειδικά σχεδιαστεί για να διδάξουν τους ανθρώπους ένα συγκεκριμένο θέμα, να αναπτύξουν μια έννοια, να ενισχύσουν την ανάπτυξη, να εξηγήσουν ένα ιστορικό γεγονός ή την κουλτούρα κάποιων ή να ενισχύσουν μια δεξιότητα μέσα από το παιχνίδι. Συμπεριλαμβάνουν τα επιτραπέζια, τα παιχνίδια με τις κάρτες και τα ηλεκτρονικά παιχνίδια.»

Η σύγχυση που υπάρχει, οφείλεται κατά τη γνώμη μου, στο γεγονός ότι με όλα τα παιχνίδια τα παιδιά μαθαίνουν κάτι. Άρα όλα τα παιχνίδια θα μπορούσαν να ονομαστούν κατά κάποιο τρόπο «εκπαιδευτικά». Καθιερώθηκε όμως, να λέμε έτσι, αυτά που έχουν σχεδιαστεί (από ομάδες ψυχολόγων, παιδιάτρων και νηπιαγωγών) και έχουν κατασκευαστεί για να αναπτύξουν συγκεκριμένες δεξιότητες των παιδιών.

Κάποιος είχε τη λαμπρή ιδέα να συνδυάσει τη διασκέδαση με την εκπαίδευση κι έτσι δημιουργήθηκε ένα νέο είδος παιχνιδιών, τα εκπαιδευτικά παιχνίδια. Ότι είναι παιχνίδι προσελκύει εύκολα τα παιδιά και μ' αυτό τον τρόπο η εκμάθηση γίνεται μια δραστηριότητα διασκέδασης, όπως η οικογενειακή βόλτα του Σαββατοκύριακου.

Μέχρι την ηλικία των 3 ετών, τα περισσότερα παιδιά έχουν σαν αποκλειστικούς παιδαγωγούς τους γονείς τους. Από εκεί και μετά η εκπαίδευση τους χωρίζεται στην «επίσημη» και την «άτυπη». Η πρώτη ασκείται σε κάποιο εκπαιδευτικό ίδρυμα και η δεύτερη έξω από αυτά. Τα εκπαιδευτικά παιχνίδια τα συναντάμε τόσο στη μια όσο και στην άλλη. Εδώ θ' ασχοληθούμε με τη χρήση των εκπαιδευτικών παιχνιδιών στην «άτυπη» εκπαίδευση.

Θεωρώ ότι τα εκπαιδευτικά παιχνίδια αποτελούν ένα πολύτιμο εργαλείο στα χέρια των γονιών. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν με διαφορετικό τρόπο κάθε φορά και να καλύψουν εκείνες τις ανάγκες που οι ίδιοι διαπιστώνουν ότι υπάρχουν.

• Κάποιες φορές μπορούν να χρησιμοποιηθούν όπως οι «εξωσχολικές» δραστηριότητες. Τα παιδιά μαθαίνουν δηλαδή, με έναν ευχάριστο τρόπο κάποιο συγκεκριμένο θέμα, το οποίο δεν διδάσκεται

στο σχολείο. Όπως, για παράδειγμα, οι κατασκευές, που φέρνουν τα παιδιά σε επαφή με διάφορες καλλιτεχνικές τεχνολογίες, οι οποίες φυσικά και δεν διδάσκονται στα σχολεία.

- Μπορούν να γίνουν αφορμές, ώστε να αναπτύξουν εντελώς νέες δεξιότητες (τις οποίες αγνοούσαν ότι είχαν) ή να «ακονίσουν» αυτές που ήδη έχουν. Οι νέες εμπειρίες έχουν συνήθως, πολύ θετικές συνέπειες στην ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών. Παιχνίδια όπως το "memo" και το "lotto" ενισχύουν, ιδιαίτερα εντυπωσιακά την μνήμη και την παρατηρητικότητα των παιδιών όλων των ηλικιών.

- Τα εκπαιδευτικά παιχνίδια μπορούν να παίξουν ενισχυτικό ή απλά συμπληρωματικό ρόλο στην επίσημη εκπαίδευση. Σε περιπτώσεις που το παιδί «υστερεί» ή έχει αρνητική διάθεση, ας πούμε, για τη φυσική, μπορεί απλά, παίζοντας στο σπίτι, να αλλάξει διάθεση. Ένα παιχνίδι με πειράματα, μαζί με τους γονείς, μπορεί να το κάνει να τη δει πιο χαλαρά και με περισσότερο ενδιαφέρον. Κάποιες φορές μάλιστα, τα παιδιά, μέσα από τις επιτυχίες τους σε κάποια εκπαιδευτικά παιχνίδια, κερδίζουν αυτοπεποίθηση, η οποία μπορεί να αντισταθμίσει τα συναισθήματα αποτυχίας που νιώθουν, λόγω της υστέρησης τους σε μια άλλη γνωστική περιοχή.

Νομίζω τελικά, ότι φροντίζοντας να υπάρχει στη διάθεση των παιδιών μεγάλη ποικιλία εκπαιδευτικών παιχνιδιών, σίγουρα τα βοηθάμε. Μπορούν να οξύνουν το ενδιαφέρον τους για μάθηση και να τα ωθήσουν να αναπτύξουν τους γνωστικούς τους ορίζοντες. Αρκεί να μην υπερβάλουμε. Τα παιδιά δεν μπορούν, αλλά και δεν πρέπει, να παίζουν μόνο με εκπαιδευτικά παιχνίδια. Υπάρχουν πολλά άλλα παιχνίδια, τα οποία είναι εξίσου σημαντικά και αναγκαία για την ολοκληρωμένη ανάπτυξη τους. Όπως επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε, ότι τα εκπαιδευτικά παιχνίδια δεν είναι η απάντηση σε κάθε ακαδημαϊκό ή συμπεριφοριστικό πρόβλημα που ένα παιδί μπορεί να αντιμετωπίζει. Για αυτά τα προβλήματα υπάρχουν ειδικοί.

www.etoishop.gr(ξύλινα παιχνίδια- εκπαιδευτικά παιχνίδια)

=====

Απ:Η ώρα του Παιδιού!

Δημοσιεύθηκε από Hlianna - 18/05/2011 09:41

Αννα Βερούλη - Νίκος Μιχαλόπουλος

Η Άννα Βερούλη στην χώρα των παραμυθιών.

<http://mediart.gr/images/stories/arisfolder/header/book1.jpg>

Από μικρή της άρεσε να φτιάχνει φασουλήδες στους τοίχους και να πλάθει φανταστικές ιστορίες με δράκους και πρίγκιπες. Εκεί ανάμεσα στο στοιχειωμένο βασιλιά και τις νεράιδες ανακάλυψε πως ο έρωτας στην ζωή της είναι ο αθλητισμός. Έγινε σπουδαία, μεγάλη, δόξασε την Ελλάδα σε όλο τον κόσμο αλλά πάντα έμεινε η Αννούλα το κοριτσάκι με το σπινθηροβόλο βλέμμα που έλεγε τα ωραιότερα παραμύθια στις φίλες της.

http://www.youtube.com/watch?v=fTFPTmAZOQ&feature=player_embedded#at=26

http://www.youtube.com/watch?v=YGSFCeKxyH8&feature=player_embedded

=====